

OSLO TINGRETT

██████████
Avsagt: 7.9.18

i Oslo tingrett,

Saksnr.:

18-062473TVI-OTIR/05

Dommer:

Dommerfullmektig

Alexander Schiander

Saken gjelder:

Gyldigheten av vedtak om utvisning og avslag på
oppholdstillatelse

Lovasoa Cedrique Augustave

Advokat Arild Karl Humlen

mot

Utlendingsnemnda

Advokat Ove André Vanebo

DOM

Saken gjelder gyldigheten av Utlendingsnemndas (heretter UNE) vedtak av 27. mars 2018 om at saksøker utvises fra Norge med 5 års innreiseforbud og registrering i Schengen informasjonssystem (SIS), og UNEs beslutning av 13. april 2018 om ikke å omgjøre vedtaket.

Sakens bakgrunn

Om sakens bakgrunn gjengis fra Oslo byfogdembetes kjennelse om midlertidig forføyning datert 22.05.2018:

Augustave er statsborger av Madagaskar og kom første gang til Norge i 2012 da han studerte i to år fra 2012 til 2014 ved Universitetet i Stavanger. Professor Torleiv Bilstad var en av hovedkontaktpersonene ved universitetet under studieoppholdet og fulgte opp Augustave og flere andre utenlandsstudenter. Det er ikke omtvistet at Augustave søkte om og hadde lovlig opphold under hele dette studiet. Augustave returnerte til Madagaskar som planlagt når studiet var ferdig og oppholdstillatelsen utløp.

I 2015 og deler av 2016 arbeidet Augustave på Madagaskar. Sommeren 2016 fikk han studieplass på Universitetet i Tromsø for å ta en to-årig mastergrad i internasjonal fiskeriledelse. Han søkte om oppholdstillatelse på dette grunnlaget og fikk innvilget opphold for ett år av gangen. Han lånte de nødvendige midler av sin daværende samboer for å oppfylle kravet til sikret underhold i perioden det var søkt opphold for.

Augustave og samboeren flyttet fra hverandre ved studieårets slutt i juni 2017. Augustave søkte 11. juli 2017 om fornyet oppholdstillatelse for sitt andre og siste studieår i masterstudiet. Augustave opplyste i søknaden at kravet til sikret økonomisk underhold var oppfylt ved at professor Bilstad lånte Augustave kr. 90.000,- den 30. juni 2017 (de resterende nødvendige midler hadde han selv).

Før studiestart i august 2017 fikk Augustave etter det opplyste seg inntektsgivende arbeid i Tromsø og anså etter egne opplysninger at denne inntekten var tilstrekkelig til å sikre underhold av ham selv hele studieåret. Han har anført at han derfor tilbakebetalte lånet på kr. 90.000,- til professor Bilstad den 20. august 2017. Rett etter denne dato ba politiet, som ledd i behandling av søknaden om opphold, om en oppdatert kontoutskrift fra Augustave. Kontoutskriften viste at det anførte lånet på kr. 90.000,- var tilbakebetalt til Bilstad, at det var lånt kr. 95.000,- av en venninne - et beløp som ble tilbakebetalt da beløpet på kr. 90.000,- på nytt ble overført fra Bilstad til Augustave. Alle disse transaksjoner ble foretatt mellom 20. august og 30. august 2017.

12. oktober 2017 fattet Utlendingsdirektoratet (UDI) vedtak om å nekte Augustave oppholdstillatelse med grunnlag i at de nødvendige midler for å oppfylle kravet om sikret underhold ikke reelt sto til Augustaves disposisjon.

Etter forhåndsvarsel datert 27. oktober 2017, fattet UDI den 5. desember 2017 dessuten vedtak om utvisning for Augustave. Begrunnelsen var at Augustave hadde gitt uriktige opplysninger til norske myndigheter ved sin søknad om oppholdstillatelse.

Augustave påklaget begge vedtakene.

Den 27. mars 2018 fattet Utlendingsnemnda (UNE) vedtak om at Augustave utvises fra Norge med 5 års innreiseforbud. Saken ble behandlet og avgjort av nemndleder etter forberedelse av sekretariatet, da saken etter UNEs mening ikke bød på vesentlige tvilsspørsmål.

UNE avgjorde samme dag at søknad om oppholdstillatelse ikke innvilges fordi Augustave er besluttet utvist. De øvrige vilkår for opphold ble ikke vurdert. Augustave begjærte omgjøring av vedtakene den 6. april 2018, men dette ble avslått av UNE 13. april 2018. Augustave fikk frist til 17. april 2018 med å forlate Norge frivillig. Han begjærte midlertidig forføyning i nærværende sak 16. april 2018. Politiet besluttet 18. april 2018, etter anmodning fra Augustave, utvidet utreisefrist inntil begjæringen om midlertidig forføyning er avgjort av Oslo byfogdembete.

Den 3. mai 2018 ble det holdt muntlige forhandlinger i spørsmålet om midlertidig forføyning. Oslo byfogdembete avsa den 22. mai 2018 kjennelse med slik slutning:

- 1. Staten, herunder ved Utlendingsnemnda og politiet, forbys å iverksette Utlendingsnemndas vedtak om utvisning og avslag på søknad om oppholdstillatelse- begge vedtakene av 27. mars 2018 - samt etterfølgende beslutning av 13. april 2018 om å ikke omgjøre vedtakene, i form av uttransportering eller på annet vis til og med 8. juli 2018.*
- 2. Staten ved Utlendingsnemnda betaler kr. 51.410,- i sakskostnader til Lovasoa Cedrique Augustave innen to uker etter forkynning av denne kjennelsen.*

Parallelt med prosessen med midlertidig forføyning, tok Augustave den 19.04.2018 ut stevning mot UNE, med påstand om at UNEs vedtak av 27.03.2018 i sak 2012 119558 05 – 006 og i sak 2012 119558 05 – 007 er ugyldige, og at Augustave tilkjennes sakens omkostninger.

Senere endret saksøker påstanden til at UNEs beslutning av 13.04.2018 om ikke å omgjøre vedtak om utvisning og innmelding i Schengens informasjonssystem (SIS), er ugyldig,

samt tilkjennelse av sakskostnader. Endringen skyldes at Augustave har sluttført studieåret 2017/2018, og avlagt eksamen i den perioden søknad om fornyelse av oppholdstillatelsen var ment å omfatte. Han reiste også hjem igjen til Madagaskar i juli 2018. Gyldigheten av UNEs vedtak av 27.03.2018 om ikke å fornye oppholdstillatelsen, er derfor ikke lenger tvistetema i denne saken.

I rettidig tilsvare av 14. mai 2018 tok UNE til motmæle, og nedla påstand om frifinnelse og tilkjennelse av sakskostnader.

Tvistetemaet i saken er etter dette gyldigheten av UNEs vedtak av 27. mars 2018 om at saksøker utvises fra Norge med 5 års innreiseforbud og registrering i Schengen informasjonssystem (SIS), samt UNEs beslutning av 13. april 2018 om ikke å omgjøre vedtaket. I det følgende omtales avgjørelsene kun som utvisningsvedtaket og beslutningen.

Kjernen i tvisten er om Augustave reelt sett har hatt de nødvendige midler til underhold som oppfyller vilkårene i utlendingsforskriften § 10-7. Vedtakets og beslutningens innhold og begrunnelse presenteres nærmere i punkt 2 nedenfor.

Hovedforhandling ble holdt 20. august 2018 i Oslo tingrett. Partene møtte med sine prosessfullmektiger, og det ble foretatt slik bevisførsel som rettsboka viser.

Saksøker har i hovedsak anført:

Utvisningsvedtaket og beslutningen om ikke å omgjøre dette, er ugyldig. Vedtaket bygger på et rettsanvendelsesskjønn hvor retten har full prøvingsadgang.

Vedtaket lider for det første av faktumfeil: Saksøker har *ikke* forsettlig eller grovt uaktsomt gitt uriktige eller villedende opplysninger om underholdsevne i forbindelse med søknad om fornyet oppholdstillatelse som student.

Videre er det feil rettsanvendelse av UNE, når det legges til grunn at vilkårene for underhold måtte være oppfylt på søknadstidspunktet. Oppholdstillatelsen for hvert år gjelder fra 31. august til 31. august. Det gir ingen sammenheng i regelverket dersom underholdskravet må være oppfylt *før* den nye oppholdsperioden begynner: På tidspunktet for Augustaves søknad om fornyet opphold, 13. juli 2017, hadde han allerede fått innvilget opphold for forrige periode frem til og med 31. august 2017. Det er derfor feil rettsanvendelse av UNE å legge til grunn at underholdskravet, som nettopp skal sikre underhold for kommende periode, måtte være oppfylt allerede på søknadstidspunktet. Vilårene for underhold må først være oppfylt på tidspunktet den *nye* søknadsperioden gjelder, som gjelder fra og med 1. september 2017. Vedtaket lider derfor av rettsanvendelsesfeil, som utgjør et eget opphevelsesgrunnlag.

Midlene Augustave har fått innbetalt på sin konto fra professor Bilstad, var også reelle midler til underhold. Det foreligger ingen form for underhåndsavtale som fratok Augustave

råderett over beløpet. Pengene stod på Augustaves konto den 30. august 2017, en konto som bare Augustave hadde disposisjonsrett over. Vilåret om sikret underhold var dermed oppfylt, og Augustave hadde følgelig en rett til fornyelse av oppholdstillatelsen. Saksøker er helt uenig i at pengene som er lånt fra Bilstad, må anses å være en tredjemannsgaranti etter utlendingsforskriften § 10-7 fjerde ledd. Dette fordi pengene faktisk stod på Augustaves konto. At pengene er lånt er ikke avgjørende i Augustaves disfavør, så lenge han har den reelle disposisjonsretten.

Saksøkte har bevisbyrden for at pengene fra Bilstad *ikke* stod fullt ut til Augustaves frie disposisjon. Det er ikke sannsynliggjort at det er tilfellet.

UNE har dermed lagt til grunn feil faktum i vedtaket, som medfører at både utvisningsvedtaket og beslutningen om ikke å omgjøre denne, må oppheves som ugyldig. Subsidiært er ikke det subjektive vilkår for utvisning etter utlendingsloven § 66 første ledd bokstav a oppfylt, om at Augustave «*[...]forsettlig eller grovt uaktsomt har gitt vesentlig uriktige eller åpenbart villedende opplysninger[...]*». Overføringen av penger fra Bilstad har ikke vært et pro forma-arrangement. Lånet har blitt gitt nettopp i den hensikt å oppfylle lovens krav om underhold, slik at Augustave skulle få fornyet sitt opphold. Det er ikke snakk om noen villedende opplysninger; det er ingenting som tyder på at noen av partene har begrenset disposisjonsretten over midlene Bilstad overførte til Augustave. eller grovt uaktsomt har gitt vesentlig uriktige eller åpenbart villedende opplysninger

Atter subsidiært er utvisningsvedtaket uansett uforholdsmessig. Augustaves utdanning har en internasjonal karakter, noe som var kjent for UNE på vedtakstidspunktet.

Dette medfører at det *de facto* vil være et problem for Augustave å utvikle og bruke sin kompetanse i tråd med hva behovene er, fordi han ikke kan dra til land innenfor Schengen-området, og dermed utelukkes fra å utvikle og bruke sin kompetanse i store deler av Europa. Det er ingen viktige offentlige interesser som taler for å gi UNE medhold i denne saken.

Saksøker la under hovedforhandlingen ned slik påstand:

1. Beslutningen av 13.04 2018 om ikke å omgjøre vedtak om utvisning og innmelding i Schengens Informasjonssystem (SIS), er ugyldig.
2. Saksøker tilkjennes sakens omkostninger.

Saksøkte har i hovedsak anført:

Augustave har ikke oppfylt underholdskravet i utlendingsforskriften § 10-7 første ledd bokstav c, fordi han verken har hatt faktisk eller rettslig råderett over lånebeløpene som ble overført til hans konto.

Tidsnære bevis viser at pengene som ble overført fra Serina Bru den 30. august 2017, ikke var reelle midler Augustave disponerte, fordi hun kunne kreve tilbake lånet når som helst. Heller ikke lånebeløpet fra Bilstad kan anses som midler Augustave hadde reell disposisjonsrett over. Ingen aktuelle rundskriv omtaler lån som «egne midler». Lån har i visse tilfeller blitt akseptert som «egne midler», forutsetningen er at utlendingen da har full rådighet over lånebeløpet, hvilket ikke er tilfellet her.

Det at lånebeløpet tilbakebetales til Bilstad allerede før søknaden er innvilget, viser at søknadstidspunktet var hele motivasjonen for overføringen, og at det bare var en formalitet. Tidsnære bevis understøtter at det er Bilstad som har råderetten over lånebeløpet, jf. blant annet brev til UDI fra Bilstad av 26. oktober 2017, hvor han skriver at det var «*my money*». Videre har Augustave i brev til UDI av 30.10.2017 selv skrevet at han har «*[...]agreed with Torleif that I will not keep the money in case of non-use[...]*». Midlene ligner derfor i realiteten mer på en tredjemannsgaranti etter utlendingsforskriften § 10-7 fjerde ledd.

Videre har det ikke vært påvist noen sikre rammer rundt låneforholdet mellom Augustave og Bilstad, slik at Bilstad kunne ha krevd tilbake pengene ved påkrav når som helst. Dette underbygger at pengene ikke kan anses å være Augustaves «egne midler».

Konsekvensbetraktninger taler også mot å anse pengene som Augustaves «egne midler»: Det åpner for misbruk av instituttet ved at ett beløp i teorien kan lånes og flyttes mellom flere personer, og dermed medføre innvilgelse av oppholdssøknad for flere personer som i realiteten ikke har egne midler til underhold.

Videre må de aktuelle midlene uansett foreligge på søknadstidspunktet, som var den 13. juli 2017. Dette følger klart av alle relevante rettskilder, og forutsettes også på selve søknadsskjemaet, hvor det blant annet står at «*[...]du må vise at du har midler tilsvarende 111 657 kroner[...]*», ved å legge ved en «*kontoutskrift fra kontoen din i din norske bank*».

Utvisningsvedtaket og beslutningen om ikke å omgjøre dette, er heller ikke uforholdsmessig.

Saksøkte la under hovedforhandlingen ned slik påstand:

1. Staten ved Utlendingsnemnda frifinnes.
2. Staten ved Utlendingsnemnda tilkjennes sakens kostnader.

Rettens vurdering

1. Innledning

Det er enighet om at den årlige studietillatelsen Augustave tidligere har fått innvilget, og som han søkte fornyet ved søknad av 11. juli 2017, gjelder i ett år fra 31. august til 31. august påfølgende år.

Hovedspørsmålet spørsmålet i saken er om Augustave oppfylte kravet til «underhold» i utlendingsforskriften § 10-7, da han den 11. juli 2017 søkte om fornyet studietillatelse for perioden 31. august 2017 til 31. august 2018.

Det er enighet om at det økonomiske underholdskravet for studieåret 2017-2018 var kr 111 657, og at Augustave manglet kr 90 000 (heretter beløpet) på sin bankkonto for å oppfylle underholdskravet. Det er også enighet om at Augustave først fikk overført kr 90 000 fra professor Torleiv Bilstad den 13. juni 2017, som tilbakeførte til Bilstad den 20. august 2017. Det er videre enighet om at Augustave deretter på nytt fikk overført kr 90 000 fra Bilstad den 30. august 2017, og samtidig fikk overført kr 95 000 fra sin venninne Serina Bru, begge overføringer på forespørsel fra Augustave med det formål å oppfylle underholdskravet i forbindelse med søknad om fornyet studietillatelse. Augustave tilbakebetalte den 6. september 2017 de kr 95 000 til Serina, og beholdt de kr 90 000 fra Bilstad.

Det er enighet om at det sentrale for gyldigheten av utvisningsvedtaket og beslutningen om ikke å omgjøre dette, er spørsmålet om Augustave *reelt* disponerte over de midlene han fikk overført. Det er også et spørsmål om på hvilket tidspunkt underholdskravet må være oppfylt, på søknadstidspunktet 11. juli 2017, eller fra og med den første dagen i den nye søknadsperioden, som er 1. september 2017.

Dette spørsmålet får imidlertid mindre betydning i denne saken. Som retten kommer tilbake til i punkt 3 nedenfor, synes ikke UNE avslag å knytte seg til hvorvidt de nødvendige midlene stod på Augustaves konto på søknadstidspunktet 11. juli 2017, eller pr. 31. august 2017. Retten oppfatter at UNEs avslag primært skyldes at UNE mener Augustave ikke hadde en *reell råderett* over midlene han fikk tilført fra Bilstad og/eller Bru i den aktuelle perioden.

I punkt 2 nedenfor gjennomgås kort de rettslige utgangspunkter for rettens vurdering. Deretter gjennomgås og vurderes utvisningsvedtaket og beslutningen om ikke å omgjøre denne, i punkt 3 nedenfor.

1. Rettslig utgangspunkt

Retten gjengir fra UNEs avvisningsvedtak av 27. mars 2018 side 3, som gir uttrykk for det korrekte rettslige utgangspunktet for vurderingen i saken:

[...]Det er et vilkår for å få innvilget oppholdstillatelse etter denne bestemmelsen [utlendingsloven § 26, jf. utlendingsforskriften § 6-19 datert 11.07.2017] at underhold må være sikret, jf. utlendingsloven § 58. Utlendingen må da fylle kravene til underhold slik det fremgår av utlendingsforskriften § 10-7. Underholdskravet anses å være sikret når utlendingen selv vil få arbeidsinntekt og/eller har egne midler av tilstrekkelig omfang, jf. utlendingsforskriften § 10-7. Dersom utlendingen har egne midler må pengene til enhver tid stå til utlendingens rådighet og ha som formål å skulle dekke utlendingens underhold i hele perioden det er søkt om oppholdstillatelse[...] [Retten understreking og tillegg.]

Utlendingsforskriften § 10-7 første ledd lyder som følger:

10-7.Krav om underhold ved førstegangs søknad i andre saker enn familieinnvandring

Underhold anses å være sikret når utlendingen

- a) vil få arbeidsinntekt av tilstrekkelig omfang. Inntekt fra heltidsarbeid anses som hovedregel som tilstrekkelig,
- b) oppbærer pensjon eller andre faste periodiske ytelser, når dette er av tilstrekkelig omfang,
- c) har egne midler som anses som tilstrekkelig. Utlendingsdirektoratet kan kreve et bestemt beløp overført til norsk bank og helt eller delvis båndlegge beløpet for en bestemt tid, eller
- d) vil få studielån eller stipend av tilstrekkelig omfang [Rettens understreking.]

Kravet til «egne midler» i saken er som tidligere nevnt kr 111 657.

Utlendingsloven § 66 første ledd bokstav fastsetter at en utlending kan utvises

«når utlendingen grovt eller gjentatte ganger har overtrådt en eller flere bestemmelser i loven her, forsettlig eller grovt uaktsomt har gitt vesentlig uriktige eller åpenbart villedende opplysninger i en sak etter loven» [Rettens understreking.]

Utvisningsvedtaket bygger som tidligere nevnt på at Augustave ikke hadde hele beløpet på kr. 111 657 til sin reelle disposisjon, da han den 11. juli 2017 søkte på fornyet studietillatelse for studieåret 2017-2018. UNE mener derfor at Augustave har gitt «[...]*uriktige eller åpenbart villedende opplysninger om sin privatøkonomi*[...]

, jf. vedtaket side 3.

Utvisningsvedtaket bygger dermed på at Augustave ikke reelt sett hadde det lånte beløpet på kr. 90.000,- til sin disposisjon (spørsmål om rett faktum er lagt til grunn) og at vilkårene i utlendingsloven § 66 første ledd bokstav a er oppfylt. Dersom utvisningsvedtaket svikter på ett eller begge disse grunnlag, er vedtaket og omgjøringsbeslutningen ugyldige. Det er i forlengelsen av dette enighet om, noe også UNE legger til grunn i beslutningen av 13.04.2018, at underholdskravet *kan* være oppfylt gjennom privat lån, såfremt søkeren har full råderett over pengene.

Partene er enige om at prøvingen av utvisningsvedtaket og beslutningen om ikke å omgjøre denne, må skje med utgangspunkt i tidspunktet for den siste avgjørelsen til UNE, nemlig beslutningen av 13. april 2018. Det er også enighet om at staten har bevisbyrden og tvilsrisikoen for anførselen om at Augustave ikke reelt hadde disposisjonsrett over lånebeløpet på kr 90 000.

Det er videre enighet om at retten har full prøvingsrett i saken, jf. også Rt. 2013 s. 449 avsnitt 103.

I punkt 3.1 nedenfor gjengis først de sentrale deler av UNEs utvisningsvedtak av 27.03.2018 og beslutningen av 13.04.2018 om ikke å omgjøre vedtaket. Deretter vurderes det i punkt 3.2 hvorvidt Augustave i realiteten hadde full disposisjonsrett over de lånte midlene, slik at underholdskravet var oppfylt.

3. Vurdering vedtaket og beslutningen

3.1 Kort gjengivelse av vedtaket og beslutningen

I UNEs vedtak av 27.03.2018 tas ikke Augustaves klage over UDIs vedtak om utvisning med 5 års innreiseforbud og registrering i SIS, til følge.

Det gjengis fra side 3 flg. i vedtaket, hvor UNEs begrunnelse fremgår:

Klageren har grovt overtrådt én eller flere bestemmelser i utlendingsloven og forsettlig eller grovt uaktsomt gitt vesentlig uriktige eller åpenbart villedende opplysninger i en utlendingssak. De grunnleggende vilkårene for å utvise klageren er dermed oppfylt, og han kan utvises etter utlendingsloven § 66 første ledd bokstav a.

I forbindelse med søknaden om midlertidig oppholdstillatelse påla UDI klageren å gi opplysninger som kunne ha betydning for vedtaket jf. utlendingslovens § 83 første ledd. I kvittering om registrert søknad online datert 29.06.2017 signert av klageren, ble klageren informert om at opplysningene måtte gis så utførlig som mulig av hensyn til myndighetenes vurdering av søknaden. Han ble også informert om at det kan medføre utvisning å gi vesentlig uriktige eller åpenbart villedende opplysninger, se utlendingsloven §§ 66 og 108 første ledd bokstav c.

I forbindelse med søknad om midlertidig oppholdstillatelse som student etter utlendingsloven § 26, jf. utlendingsforskriften § 6-19 datert 11.07.2017 gav klageren ga uriktige eller åpenbart villedende opplysninger om sin privatøkonomi. Det er et vilkår for å få innvilget oppholdstillatelse etter denne bestemmelsen at underhold må være sikret, jf. utlendingsloven § 58. Utlendingen må da fylle kravene til underhold slik det fremgår av utlendingsforskriften § 10-7. Underholdskravet anses å være sikret når utlendingen selv vil få arbeidsinntekt og/eller har egne midler av tilstrekkelig omfang, jf. utlendingsforskriften § 10-7. Dersom utlendingen har egne midler må pengene til enhver tid stå til utlendingens rådighet og ha som formål å skulle dekke utlendingens underhold i hele perioden det er søkt om oppholdstillatelse

Vedlagt klagerens søknaden fulgte kontoutskrift fra SpareBank 1 SR-bank ASA datert 29.06.2017 som viste at klageren hadde kr 113 500,81,- disponibelt på konto. Det fremgikk videre at kontoutskriften at klageren 30.06.2017 hadde mottatt kr 90 000,- fra en person

(Bilstad) rett før søknaden om oppholdstillatelse ble levert. Da saken var klar for behandling i midten av august 2017 ba politiet om en oppdatert kontoutskrift. Av kontoutskrift datert 30.08.2017 fremgår det at klageren 20.08.2017 hadde tilbakeført kr 90 000,- til samme personen (Bilstad) som hadde overført dem til ham. Videre fremgår det at klageren etter politiets forespørsel om ny kontoutskrift 30.08.2017 mottok kr 95 000,- fra en annen person (Bru).

I likhet med UDI mener UNE at det er mest sannsynlig at klageren fikk tilført større beløp til sin konto kort tid før søknadstidspunktet slik at bankutskriften viste en langt høyere saldo enn reelt var tilfellet, for at det skulle fremstå som om klageren hadde tilstrekkelige midler tilgjengelig til at underholdskravet var oppfylt. Dette støttes opp av forklaringen til Bilstad i brev av 26.10.2017, der det fremgår at klageren skulle betale tilbake beløpet når han ikke trengte å ha det på sin konto. At klageren i etterkant har fremlagt en låneavtale datert 16.11.2017 med Bilstad der det fremgår at beløpet i sin helhet kr 90 000,-, forfaller 01.01.2019, får ikke avgjørende betydning. Etter en konkret vurdering har UNE kommet til at overføringene ble gjort med det formål at underholdskravet skulle fremstå som oppfylt på søknadstidspunktet.

De uriktige eller åpenbart villedende opplysningene gjelder forhold som var vesentlig for behandlingen av søknaden om oppholdstillatelse. Klageren må ha visst eller burde ha visst at han har gitt uriktige eller åpenbart villedende opplysninger om sine tilgjengelige midler. Klagerens handling er derfor forsettlig eller grovt uaktsom.

Etter dette mener UNE at det objektive grunnlaget for utvisning etter utlendingsloven § 66 første ledd er oppfylt.

[...]

Klageren har blant annet anført at midlene var til hans rådighet da han kun trengte å ta kontakt med Bilstad for å få overført beløpet til seg. UNE viser til at dette ikke oppfyller

kravet om at pengene til enhver tid må stå til utlendingens rådighet og ha som formål å skulle dekke utlendingens underhold i hele perioden det er søkt om oppholdstillatelse. Videre viser UNE til at klageren har en selvstendig plikt til å gi korrekte opplysninger og å sette seg inn i regler som gjelder på rettsområdet.

UNE mener derfor at klagerens handlinger er så alvorlige at det taler for utvisning.

Allmennpreventive hensyn og hensynet til den alminnelige rettsoppfatning taler også for utvisning.

[...]

Retten går ikke nærmere inn på uforholdsmessighetsvurderingen i vedtaket eller beslutningen om ikke å omgjøre dette, idet retten uansett finner at vedtaket lider av andre feil som medfører at det må oppheves. Som retten kommer tilbake til i punkt 3.2 nedenfor, mener retten at UNE feilaktig har lagt til grunn at midlene Augustave fikk overført fra professor Bilstad, ikke var «reelle». Dette har klart virket inn på vedtakets resultat, og må derfor medføre at vedtaket og den etterfølgende beslutningen må oppheves som ugyldig.

I sin beslutning av 13. april 2018 opprettholder UNE vedtaket. Det gjengis fra UNEs begrunnelse i beslutningen:

Det er i varselet anført at UNE har lagt uriktige faktiske opplysninger til grunn. UNE har på nytt gått gjennom de innsendte kontoutskriftene, og ser at det ved en feil har blitt lagt til grunn at klageren 30.06.2017 mottok kr 90 000,- fra Torleiv Bilstad, mens riktig dato for denne overføringen er 13.06.2017. Etter UNEs syn er ikke dette en feil som har betydning for resultatet i saken. Det fremgår av de samme kontoutskriftene at klageren tilbakeførte disse midlene, kr 90 000,- til Bilstad 20.08.2017, og på nytt fikk kr 90 000,- inn på konto fra Bilstad 30.08.2017. UNE mener dette fortsatt klart tilsier at klageren har mottatt penger som han ikke reelt har hatt disposisjonsrett over. At midlene som klageren fikk overført fra Bilstad 30.08.2017 fortsatt står på klagerens konto har ikke avgjørende betydning.

UNE har også vurdert anførslene om at Bilstad på nytt overførte kr 90 000,- til klageren 30.08.2017, og at det dermed kun var en periode på 10 dager hvor klageren ikke hadde disse midlene tilgjengelig på sin konto. Videre hadde klageren i alle tilfeller aldri mindre enn kr 11 000,- til disposisjon på sine conti. UNE viser til at Bilstad selv har uttalt i sin uttalelse datert 26.10.2017 at klageren var økonomisk selvhjulpen, og *"after some time I decided that he did not need to keep my money in his bank account. Cedrique paid me back"*. Når Bilstad selv skriver at det var han som bestemte at klageren skulle betale tilbake midlene, taler dette med tyngde for at klageren ikke hadde full råderett over disse midlene. Dette inntrykket styrkes ytterligere av at klageren, ved overføringer mellom egne conti, markerer de 90 000,- kronene han har lånt av Bilstad med Torleiv Bilstads navn. Dette tyder på at pengene i realiteten ikke var klagerens som hadde han disposisjonsrett over.

Videre har UNE lagt vekt på uttalelsene fra Serina Søyland Bru i brev datert 26.10.2017 hvor hun skriver at hun lånte klageren kr 95 000,- fordi han fikk en kort frist til å sende inn oppdaterte kontoutskrifter til politiet i Troms. Videre skriver hun at *"Fristen for å levere nye kontoutskrifter til politiet var så kort at Cédrique ikke hadde tid til å vente på at mentoren, som var i utlandet på det tidspunktet, skulle komme tilbake for å overføre pengene på ny. Jeg tilbød meg derfor å låne ham 95.000 kr som jeg overførte umiddelbart. Da mentor til slutt mottok Cédriques henvendelse sende han det avtalte lånet på 90.000 kr tilbake til Cédrique. Det var derfor ikke lenger behov for mine penger, og jeg fikk disse tilbake 06.09.17."* At klageren måtte låne penger av Bru på grunn av en kort frist for å legge frem oppdaterte kontoutskrifter til politiet, er etter UNEs syn en sterk indikasjon på at han i realiteten fikk disse pengene overført nettopp fordi det skulle fremstå som at underholdskravet var oppfylt på søknadstidspunktet. Videre stiller UNE spørsmålsteget ved uttalelsen om at klageren ikke lenger hadde behov for Brus penger fordi han fikk en overføring fra Bilstad, og dermed tilbakeførte disse til henne. UNE mener det er grunnlag for å hevde at klageren har lånt penger for å kunne dokumentere at kravet til underhold var oppfylt, for så å betale tilbake pengene. Dette er gjort for å gi et uriktig inntrykk om sin

økonomi for å få innvilget en fornyet tillatelse.

UNE mener at klageren ved flere anledninger har fått tilført et større beløp til sin konto slik at kontoutskriften skulle vise at han disponerte et langt høyere beløp enn det som reelt var tilfellet, for at det skulle fremstå som om at klageren hadde tilstrekkelig med midler tilgjengelig for at underholdskravet var oppfylt.

UNE understreker at underholdskravet *kan* være oppfylt gjennom privat lån. Da må de lånte pengene faktisk være til klagerens disposisjon, dvs. at personen har full råderett over pengene og kan bruke disse fritt gjennom oppholdet i Norge. Klageren har i klageomgangen i studiesaken lagt frem en låneavtale, hvor det fremgår at lånet fra Bilstad forfaller 01.01.2019. Denne låneavtalen ble inngått etter at overføringene allerede hadde funnet sted. UNE mener derfor at låneavtalen i seg selv ikke tilsier at klageren reelt disponerte midlene på søknadstidspunktet.

De uriktige eller åpenbart villedende opplysningene gjelder forhold som var vesentlig for behandlingen av søknaden om oppholdstillatelse som student. Klageren må ha visst eller burde ha visst at han har gitt uriktige eller åpenbart villedende opplysninger om sine tilgjengelige midler. Klagerens handling er derfor forsettlig eller grovt uaktsom, og klageren har dermed overtrådt utlendingsloven § 66 første ledd bokstav a.

UNE mener heller ikke at det er uforholdsmessig å opprettholde utvisningsvedtaket, sett hen til forholdets alvor og de allmennpreventive hensynene som gjør seg gjeldende i denne saken. Klageren fikk avslag på søknad om fornyet studietillatelse i UDI vedtak 12.10.2017, og ble utvist ved UDIs vedtak 05.12.2017. Etter UNEs syn må klageren har hatt en forståelse av at hans videre oppholdsgrunnlag i Norge var usikkert etter dette. At han i dag har kort tid igjen av mastergraden, vil ikke få avgjørende betydning i forholdsmessighetsvurderingen. UNE understreker at det å gi uriktige opplysninger om sin privatøkonomi for at det skal fremstå som at underholdskravet er oppfylt på søknadstidspunktet, er et alvorlig brudd på tilliten mellom klageren og utlendingsforvaltningen. Klagerens handlinger er så alvorlige at det taler for utvisning.

[...]

I punkt 3.2 nedenfor vurderes UNEs anførsel om at Augustave ikke reelt hadde tilstrekkelige midler på sin konto, nærmere.

3.2 Oppfylte lånet av kr 90 000 kravet til underhold?

UNE påpeker i beslutningen at underholdskravet «*kan*» være oppfylt gjennom privat lån, såfremt personen har «*full råderett*» over pengene og kan «*bruke disse fritt*» gjennom oppholdet i Norge. Det fremgår etter rettens mening derfor klart av både vedtaket og beslutningen at årsaken til at Augustave fikk avslag på søknaden om fornyet studieopphold, var at UDI (og UNE) mente at Augustave ikke «*reelt*» disponerte de midlene han fikk tilført ved lån av både Bilstad og Bru. UNEs vurdering fester seg ved at midlene angivelig ikke fritt kunne disponeres av Augustave, og synes ikke å problematisere *tidspunktet* for når midlene måtte være tilgjengelig; på søknadstidspunktet 11. juli 2017, eller fra og med 1. september 2017, da tidsperioden for det nye omsøkte oppholdet starter.

Retten går derfor ikke nærmere inn på spørsmålet om Augustave måtte ha midlene tilgjengelig på søknadstidspunktet, eller pr. utløpet for inneværende oppholdsperiode, 31. august 2017. Innholdet i både vedtaket og beslutningen tilsier at det avgjørende for *avslaget*, er at de lånte midlene *som sådan* ikke anses å ha vært til Augustaves frie disposisjon, og at det er bakgrunnen for at han fikk avslag på søknad om fornyet opphold.

Dersom UNE har lagt til grunn feil faktum omkring Augustaves faktiske råderett over midlene, er dette derfor en feil som åpenbart kan ha innvirket på resultatet, og som må føre til at både vedtaket og beslutningen oppheves som ugyldig. Basert på bevisene i saken slik de er opplyst for retten, mener retten at UNE har lagt feil faktum til grunn.

Retten finner det, i motsetning til UNE, sannsynliggjort at Augustave gjennom lånet av kr 90 000 fra professor Bilstad hadde tilstrekkelig med midler tilgjengelig for at underholdskravet var oppfylt. Retten legger mindre vekt på det forhold at Augustave først fikk overført kr 90 000 av Bilstad den 13. juni 2017, deretter tilbakeførte kr 90 000 til Bilstad den 20. august, for så å få overført kr 90 000 fra Bilstad og kr 95 000 fra Serina Bru den 30. august 2017. Augustave har forklart at årsaken til at han tilbakeførte de kr 90 000 den 20. august, var at han hadde en deltidsjobb som ga ham nok inntekt til daglig underhold. Augustave forklarte videre at han ikke trodde det var et krav at han måtte ha midlene (totalt kr 111 657) tilgjengelig på konto til enhver tid, når han visste at han kunne låne kr 90 000 av Bilstad dersom behovet oppstod.

Bakgrunnen for at Augustave på nytt ba om et lån fra Bilstad på kr 90 000, var at politiet under behandlingen av søknaden ba om oppdaterte opplysninger om innestående beløp på Augustaves bankkonto. Det er forklaringen på at Augustave spurte om, og fikk, overført kr 90 000 og kr 95 000 fra henholdsvis Bilstad og sin venninne Serina Bru den 30. august 2017. Retten går imidlertid ikke nærmere inn på og vurderer realiteten i lånet på kr 95 000 fra Bru. Lånet fra Bru ble tilbakebetalt den 6. september 2017, og de gjenværende midlene på Augustaves konti (egne midler på brukskonto og sparekonto samt kr 90 000 lånt fra Bilstad), var tilstrekkelig til å oppfylle kravet om kr 111 657.

Retten finner Augustaves forklaring på dette punkt troverdig, da den også harmonerer med Bilstads forklaring om formålet med lånet, og også tidsnære bevis. Fremlagte kontoutskrifter fra bruks- og sparekonto tilhørende Augustave, støtter også opp om at lånet på kr 90 000 fra Bilstad stod til Augustaves frie disposisjon. Det er ikke bestridt at pengene stod på konto tilhørende Augustave.

Det er heller ikke fremlagt noen opplysninger som skulle tilsi at Augustaves disposisjonsrett over innestående saldo på de aktuelle konti var begrenset på noen måte. Tvert imot viser kontoutskriftene at de innestående midlene, herunder lånet fra Bilstad, fritt kunne, og faktisk ble, overført mellom Augustaves brukskonto og sparekonto. Den 9. september 2017 overførte Augustave kr 90 000 til sin sparekonto, med tekstbeskrivelsen «Torleiv study loan». Det er sannsynliggjort at pengene stod på Augustaves konto helt frem til UNEs vedtak av 27. mars 2018.

Når Augustave alene har disposisjonsretten over sine konti, og overfører lånebeløpet fra Bilstad til sin sparekonto og kaller det «study loan», mener retten det har sterkt formodningen for seg at pengene nettopp er et reelt «studielån», som skal dekke Augustaves behov for studierelaterte utgifter. At Augustave hadde deltidsjobb og klarte de daglige underholdsutgiftene ved egen inntekt, og derfor utelukkende hadde behov for lånet fra Bilstad for å oppfylle kravet om å ha minst kr 111 657 på konto til enhver tid, mener retten ikke kan medføre at underholdskravet *ikke* skal anses oppfylt. At lånet fra Bilstad nettopp ble gitt med det formål å oppfylle underholdskravet i utlendingsforskriften § 10-7, gjør ikke lånet mindre reelt, når det ut fra sakens opplysninger må legges til grunn at pengene var øremerket Augustaves studieopphold. Det er ingen tvil om at Augustave

oppholdt seg i Norge for å studere, og at han hadde tilfredsstillende progresjon. Det er ingen holdepunkter for at han har søkt om studieopphold med andre motiver enn nettopp det å fullføre sin mastergrad i internasjonal fiskeriledelse. Selv om Augustave i hovedsak forsørget seg på egenhånd ved hjelp av deltidsjobber, har han også forklart at han «enkelte måneder» ikke hadde så mye jobbinntekt, og da var avhengig av å bruke noe av de lånte midlene fra Bilstad til faste utgifter.

Hvorvidt og i hvilken grad Augustave har brukt av de lånte midlene fra Bilstad til eget underhold, er imidlertid et underordnet spørsmål i saken. Det sentrale er at lånet fra Bilstad hadde et reelt formål om å være et «study loan» til Augustave, som skulle dekke kravet til underhold etter forskriften, stod til Augustaves frie disposisjon, og uten noen påviste rettslige begrensninger i råderetten for Augustave.

Retten mener derfor det er misvisende når UNE øverst på side 3 i beslutningen skriver at

[...]kontoutskriften skulle vise at han disponerte et langt høyere beløp enn det som reelt var tilfellet, for at det skulle fremstå som om at klageren hadde tilstrekkelig med midler tilgjengelig for at underholdskravet var oppfylt. [Rettens understreking.]

Kontoutskriften(e) viser at Augustave disponerte nettopp det som stod på konto, herunder kr 90 000 overført fra Bilstad. Augustave disponerte fritt over disse midlene, noe blant annet hans overføring av midlene til sin egen sparekonto med teksten «Torleiv Study Loan» illustrerer. UNE har bevisbyrden for at lånet fra Bilstad manglet «realitet», noe som ikke er sannsynliggjort. I mangel av konkrete og holdbare holdepunkter for noe annet, mener retten det klart må legges til grunn at Augustave disponerte det beløpet som stod på hans konto, medregnet lånet fra Bilstad.

Videre må det legges til grunn at det ikke bare «fremstod» som at han hadde tilstrekkelig midler tilgjengelig for oppfyllelse av underholdskravet, men at saldoen på kontoutskriften gir et riktig bilde av det som også var realiteten, nemlig at innestående saldo faktisk var tilstrekkelig for at underholdskravet var oppfylt. UNEs mistanke om lånets manglende «realitet» er ikke sannsynliggjort, og blir bare en spekulasjon som retten mener UNE selv må bære risikoen for.

Professor Bilstad har forklart at han tidligere har gitt tilsvarende lån til flere andre utenlandske mastergradsstudenter, som også har hatt behov for midler etter at lånekassen slutten å gi lån på ca. kr 90 000 i året. Bilstad forklarte at lånene, også det aktuelle lånet til Augustave, har gått til mat og annet underhold.

Videre forklarte Bilstad at han også ved tidligere studieopphold har lånt penger til Augustave, som han brukte til underhold, og at det er betalt tilbake. Bakgrunnen for overføringen(e) av kr 90 000 sommeren 2017, forklarte Bilstad var at Augustave trengte pengene for å oppfylle vilkåret om tilstrekkelig underhold etter utlendingsforskriften. Bilstad var også tydelig på at pengene var til Augustaves frie disposisjon, og at Bilstad «ikke hadde noe med» hva pengene ble brukt til.

Som argument for at lånet ikke var «reelt, har UNE blant annet vist til at Bilstad i et brev til UDI datert 26.10.2017, skriver følgende:

[...]

Explanation for my transactions:

Cedrique and I previously agreed that I lend him NOK 90 000 by transferring to his account. He was doing well financially, and after same time I decided that he did not need to keep my money in his bank account. Cedrique paid me back.

After same months, however, the police asked for an updated bank statement and provided Cedrique a rather short deadline (email sent by Ellen Øie - Seniorkonsulent in Tromsø on 30th of August with 1st of September as deadline). I was at that time away for a conference and unreachable by phone and email. Cedrique borrowed NOK 95 000 from a friend to provide the required bank statement. By returning home, I saw his urgent email and without asking Cedrique, I directly sent him NOK 90 000 without hesitation. [Rettens understreking.]

UNE har tatt formuleringene “*I decided*”, “*my money*” og utsagnet om at pengene ble lånt “*to provide the required bank statement*”, til inntekt for Bilstad i realiteten kunne kreve tilbake pengene når som helst, og at lånet ikke var “reelt”. Retten mener imidlertid at det blir en for isolert og snever forståelse både av Bilstads brev isolert sett, og særlig av situasjonen samlet sett. Første avsnitt i brevet lyder nemlig som følger:

Lovasoa Cedrique AUGUSTAVE has my full support and the NOK 90 000 is a loan to him for further pursuing his studies in Tromsø. He currently has the NOK 90 000 and can use it whenever needed. [Rettens understreking.]

Når brevet leses i sin fulle sammenheng, mener retten det fremgår tydelig at formålet med lånet var å hjelpe Augustave med å fullføre sine studier i Tromsø, og at pengene stod til Augustaves frie disposisjon. Retten mener det har sterkt formodningen mot seg at Bilstad skulle snakke usant om dette, og/eller *kreve* lånet tilbakebetalt selv om Augustave trengte pengene-enten til faktisk underhold, eller for å oppfylle det formelle kravet til midler på konto. At lånet helt eller delvis hadde det formål å dekke forskriftens krav til midler på konto, gjør det etter rettens mening ikke mindre reelt. Slik forskriften og vilkår om underhold nå er utformet, kan retten vanskelig se hvordan Augustave, og andre studenter i tilsvarende situasjon, skulle handlet annerledes. Det er fare for misbruk av systemet slik det nå er, men et slikt misbruk er ikke påvist i denne saken.

Det er heller ikke påvist at Bilstad etter overføringen den 30. august 2017 og frem til UNEs vedtak av 27. mars 2018 har krevd de kr 90 000 tilbakebetalt, eller for øvrig har lagt føringer på hvordan Augustave skal bruke midlene, som beviselig er på en konto Augustave har full og eksklusiv disposisjonsrett over.

UNE har i beslutningen videre vist til at en fremlagt låneavtale mellom Bilstad og Augustave, hvor det fremgår at lånet forfaller 01.01.2019, ble inngått etter at overføringene allerede hadde funnet sted, og derfor «[...] *ji seg selv ikke tilsier at klageren reelt disponerte*

midlene på søknadstidspunktet.». Retten går ikke nærmere inn på betydningen av denne etterfølgende låneavtalen, idet retten som nevnt ovenfor allerede har kommet til at det er sannsynliggjort at Augustave reelt disponerte midlene han fikk overført fra Bilstad.

Igjen forstår retten vedtaket, og det aktuelle utsagnet i beslutningen, dithen at det er pengeoverføringene *som sådan* og ikke tidspunktet for overføringene, som UNE mener tilsier at lånet ikke er reelt. Slik retten forstår det ovennevnte utsagnet i beslutningen, mener UNE at den fremlagte låneavtalen datert 16.11.2017 som ble inngått etter overføringene, ikke «*i seg selv*» gir noe bevis for at Augustave «*reelt disponerte*» midlene han fikk overført sommeren 2017. Som retten allerede har konkludert på, er det imidlertid sannsynliggjort at Augustave reelt disponerte midlene han fikk overført fra Bilstad, og dermed oppfylte underholdskravet i utlendingsforskriften § 10-7.

UNE har dermed lagt til grunn feil faktum i utvisningsvedtaket og beslutningen om ikke å omgjøre dette. UNEs feilaktige syn om at Augustave ikke hadde full råderett over de lånte pengene *som sådan*, har klart virket inn på vedtaket, og medfører at vedtaket og beslutningen må oppheves som ugyldig.

For øvrig mener retten det er noe selvmotsigende at UNE tilsynelatende legger til grunn at underholdskravet «*[...]kan være oppfylt gjennom privat lån[...]*» så lenge lånet er «reelt», men samtidig bruker det som argument *mot* at lånet er reelt, at Augustave fikk lånet nettopp i den hensikt å oppfylle underholdskravet. UNE skriver på side 4 i vedtaket at

[...]det er mest sannsynlig at klageren fikk tilført større beløp til sin konto kort tid før søknadstidspunktet slik at bankutskriften viste en langt høyere saldo enn reelt var tilfellet, for at det skulle fremstå som om klageren hadde tilstrekkelige midler tilgjengelig til at underholdskravet var oppfylt.[...] [...Rettens understreking.]

Retten mener det må legges til grunn at den saldo de fremlagte bankutskrifter fra perioden viser, gir uttrykk for reelt innestående midler på Augustaves konti. Det er som retten tidligere har vært inne på, ingen holdepunkter for at bankutskriftene gir uttrykk for en feil saldo. Det er heller ingen holdepunkter for at det forelå noen avtale mellom Bilstad og Augustave om at Augustave ikke kunne bruke pengene til studieformål, enten det dreide seg om løpende underhold og/eller utelukkende for å oppfylle underholdskravet i forskriften, hvilket også må sies å være til studieformål, og reelt. En annen løsning vil etter rettens mening tale mot formålet bak underholdskravet.

Retten viser også til UDIs rundskriv RS 2010-124 punkt 2.3.2, hvor det fremgår at kravet til underholdet «*[...]er oppfylt hvis søkeren mottar full støtte fra Lånekassen eller disponerer midler tilsvarende full støtte[...]*». I denne saken er det sannsynliggjort at Augustave disponerte tilstrekkelige midler, gjennom lånet fra Bilstad.

Selv om det ikke er avgjørende for resultatet, vil retten også påpeke at Augustave må anses å ha vært «sikret underhold» etter utlendingsloven § 58 også på søknadstidspunktet, den 11. juli 2017. Det er på det rene at Augustave pr. 13. juni 2017 hadde de kr 90 000 på konto, og dermed sammen med sine øvrige midler oppfylte underholdskravet på det tidspunktet. Bevegelsen av kr 90 000 mellom Augustaves brukskonto og sparekonto, tilbake til Bilstad og til slutt tilbake igjen til Augustave i perioden mellom 13. juni og 30. august 2017, kan ikke tillegges vekt i avgjørende retning i Augustaves disfavør.

Det er sannsynliggjort at overføringen(e) fra Bilstad er gjort i den *reelle* hensikt å finansiere studieoppholdet til Augustave. Augustaves tilbakebetaling av de kr 90 000 til Bilstad, før han igjen fikk overført midlene på nytt da han ble klar over at midlene måtte være disponibelt på konto, kan etter rettens mening ikke brukes mot ham som bevis på at underholdskravet ikke var oppfylt. Augustaves tilbakebetaling av kr 90 000 mellom 13. juni 2017 og frem til siste overføring fra Bilstad 30. august 2017, skyldes alene at Augustave hadde tilstrekkelige midler til å klare seg uten lånet fra Bilstad. Det var først når politiet krevde en oppdatert kontoutskrift under behandlingen av søknaden, at Augustave forstod at hele underholdsbeløpet måtte være tilgjengelig på konto.

Avgjørende i saken må etter rettens mening være at Augustave både før og etter søknaden ble innlevert, hadde underholdsbeløpet stående på konto, at dette var reelle midler han fritt kunne disponere, og at midlene ble fast stående på konto fra og med 30. august 2017, *før* den nye studieperioden han søkte opphold for, begynte.

Formålet bak utlendingsloven § 58 og utlendingsforskriften § 10-7, om at utlendingen skal være sikret underhold for oppholdsperioden det søkes på, mener retten klart tilsier at Augustave har oppfylt vilkårene i denne saken. Ordlyden i utlendingsloven § 58, om at det er et krav at søkeren «*er sikret underhold*», må anses oppfylt i denne saken, når lånet fra Bilstad er reelt. Pr. oppstart for den nye oppholdsperioden, 1. september 2017, hadde Augustave uomtvistelig minst kr 111 657 på konto, og «underholdet» som skal sikre studieoppholdet hans må da anses å være sikret.

Dersom Augustave skulle få avslag fordi han pr. *søknadsdagen* 11. juli 2017 ikke hadde midlene på konto, som alene skyldtes at han i øyeblikket ikke hadde behov for midlene, noe han for øvrig reparerte ved å besørge midlene umiddelbart fremskaffet da politiet senere etterspurte oppdaterte kontoutskrifter, ville det harmonere dårlig med formålet bak reglene. Det ville etter rettens mening også gi et lite rimelig resultat, som ikke kan antas å være en tilsiktet konsekvens av regelverket. Det er heller ikke påvist noe misbruk av regelverket i denne saken, som taler for at Augustave ikke bør få medhold.

UNE har vist til en rekke andre saker hvor det er gitt avslag på tilsvarende søknader om studieopphold, fordi midlene søkeren har dokumentert ikke anses å være reelle. Dette gjelder imidlertid andre saker med noe annerledes faktum, og får derfor ikke direkte overføringsverdi til den foreliggende sak. Flere av sakene det er vist til dreier seg om mottakelse og tilbakeføring av store beløp til flere personer, og i flere tilfelle har søkeren i de sakene først mottatt større beløp pr. søknadstidspunktet, for deretter å betale beløpet tilbake uten senere å få midlene overført på nytt.

I den foreliggende sak har Augustave dokumentert at han oppfylte underholdskravet både like før søknaden ble innlevert, og også etter at søknaden ble innlevert, og at lånet er reelt uten begrensninger. De lånte midlene kan heller ikke anses som en form for tredjemannsgaranti etter utlendingsforskriften § 10-7 fjerde ledd, fordi pengene faktisk stod på Augustaves konto, og kunne brukes uten begrensninger.

I alle tilfelle er det ikke holdepunkter for at Augustave «grovt eller gjentatte ganger», «forsettlig eller uaktsomt» har gitt «vesentlige uriktige eller åpenbart villedende opplysninger» i denne saken, jf. utlendingsloven § 66.

Utlendingsloven § 66 første ledd bokstav fastsetter at en utlending kan utvises

«når utlendingen grovt eller gjentatte ganger har overtrådt en eller flere bestemmelser i loven her, forsettlig eller grovt uaktsomt har gitt vesentlig uriktige eller åpenbart villedende opplysninger i en sak etter loven» [Rettens understreking.]

Det følger av rettens drøftelse ovenfor at retten er uenig med det UNE skriver på side 4 i vedtaket, nemlig at at Augustave

«[...]må ha visst eller burde ha visst at han har gitt uriktige eller åpenbart villedende opplysninger om sine tilgjengelige midler[...]».

Midlene Augustave fikk overført fra professor Bilstad var både reelle og tilgjengelige. Augustave har vært åpen om at pengene er et lån, og har ikke forsøkt å omklassifisere midlene på noen måte. Han har derfor ikke gitt noen uriktige eller «åpenbart villedende» opplysninger. Det objektive grunnlaget for utvisning etter utlendingsloven § 66 er dermed heller ikke oppfylt.

At UNE har erfaring fra *andre* saker med at søkeren gir feilaktige opplysninger om underholdsevne ved å låne og tilbakeføre penger som ikke reelt er frie midler, kan ikke gå ut over Augustave. Hver sak må vurderes konkret.

Etter dette oppheves UNEs utvisningsvedtak av 27. mars 2018, og beslutning av 13. april 2018 om ikke å omgjøre vedtaket.

4. Sakskostnader

Saksøker har vunnet saken fullt ut, og har krav på full erstatning for sine sakskostnader fra motparten, jf. tvisteloven § 20-2 første ledd.

Saksøker har fremsatt krav om dekning av kr 200 000 inkludert merverdiavgift i salær, med tillegg av kr 5 650 for rettsgebyr, og kr 4 049 for reiseutgifter for vitnet Bilstad, totalt kr 209 699. Det er oppgitt at det er medgått totalt 80 timers arbeid. Saksøkte kommenterte at kostnadsoppgaven til saksøker er noe høy for en éndagssak.

Retten har imidlertid kommet til at samtlige av saksøkers kostnader har vært rimelige og nødvendige kostnader, jf. tvisteloven § 20-5, og pålegger saksøkte å dekke disse. Saksøkers kostnadsoppgave legges derfor til grunn. Det er ikke anført, og retten kan heller ikke se at noen av unntaksbestemmelsene i § 20-2 tredje ledd eller § 20-4 kommer til anvendelse.

Dommen er ikke avsagt innen lovens frist grunnet høyt sakstilfang ved tingretten.

DOMSSLUTNING

1. Utlendingsnemndas vedtak om utvisning og innmelding i Schengens informasjonssystem (SIS) av 27. mars 2018, og beslutning av 13. april 2018 om ikke å omgjøre vedtaket, er ugyldige.
2. Staten v/Utlendingsnemnda dømmes til å betale til Lovasoa Cedrique Augustave sakens kostnader med 209 699-tohundreognitusensekshundreognittini-kroner-innen 2-to-uker fra dommens forkynnelse.

Retten hevet

Alexander Schiander

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

